

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche: Slut dig til mig for at stoppe blodsudgydelserne

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 22. november 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej, og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 22. november 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende os dine spørgsmål eller kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Helga, tingene bevæger sig meget hurtigt på forskellige strategiske fronter, med nye udviklinger i Netanyahus krig mod Gaza, diplomatiske initiativer, der har til formål at berolige brændpunkterne, og Schiller Instituttets initiativ til ikke bare at berolige situationen, men at bevæge sig hen imod en ny strategisk arkitektur. Lad os begynde med noget, der blev annonceret for et par timer siden, nemlig at der er indgået en aftale om en fire dages våbenhvile i Gaza, der begynder i morgen, og som vil gøre det muligt at udveksle israelske gidsler, der er taget af Hamas, med palæstinensere, der er blevet fængslet i Israel. Dette har fyldt meget i det internationale diplomati. Begge sider stiller spørgsmålstegn ved, om man kan stole på den anden part. Hvad er dit syn på dette, Helga, både på den igangværende diplomatiske aktivitet, og hvad det betyder generelt? Repræsenterer dette en potentiel, betydelig forandring?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det kunne man bestemt håbe. Jeg tror, der er mange faktorer, der spiller ind: Den ene er det faktum, at der er et internationalt ramaskrig mod det, der generelt blev opfattet og af mange karakteriseret som "folkemord", der foregår i Gaza, af en dimension, som er ufattelig og fuldstændig umulig at fortsætte med at bære. Så der var demonstrationer i mange lande – naturligvis i de islamiske lande, som også i form af Organisationen for Islamisk Samarbejde er involveret i en større diplomatisk rundtur, sammen med Den Arabiske Liga, til de fem permanente medlemslande i FN's Sikkerhedsråd. De besøgte først Kina, så Rusland og derefter Storbritannien og Frankrig. Derefter bliver Netanyahus situation i Israel naturligvis næsten lige så uholdbar, fordi mange mennesker, herunder de pårørende til ofrene fra den 7. oktober, beskylder Netanyahu for at være ansvarlig for det, der skete. Derefter var der en lang march af de pårørende til gidslerne den 4. november, hvor de også krævede, at Israel skulle handle for at befri gidslerne.

Så jeg tror, der opstod et stort pres på situationen, og man kan kun håbe, at denne nuværende pause, som forhåbentlig vil vare ved, vil blive brugt til at forlænge den ud over de fire dage; det blev allerede sagt, at for hver yderligere 10 gidsler, der blev frigivet, ville pausen blive forlænget med endnu en dag. Men det er tydeligvis ikke nok. Og det er først og fremmest op til USA at sørge for, at denne krig slutter, for det er den eneste magt, som Israel vil være nødt til at anerkende.

Jeg tror, at tiden er inde til, at alle mennesker, der virkelig er plaget af det, der er sket, bevæger sig og mobiliserer sig sammen med os og alle de andre fredelige bestræbelser, der er i gang, for at finde en konkret løsning i form af – Kina presser på for at få en international fredskonference til at etablere de to stater som en løsning på konflikten; men vigtigst af alt, så skal alle involverede kræfter forpligte sig til at skabe fred gennem udvikling: For

den eneste måde, hvorpå der er håb om at løse denne konflikt og bringe den til ophør, er at have en fredsplan for hele regionen – det vil sige hele Sydvestasien – ved at mobilisere for “Oasis-planen”. Det var en plan, der blev udviklet af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, allerede i 1975, og som gik ud på, at man er nødt til at have en massiv produktion af ferskvand, fordi alle disse stater for størstedelens vedkommende er ørkener, og at man er nødt til at have en reel industriel udvikling; hvilket nu er muligt på grund af Bælte & Vej Initiativet og Kinas vilje til at spille en stor rolle i udviklingen af regionen. Og fire lande i regionen vil blive medlemmer af BRICS fra 1. januar 2024: Det er Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emirater og Iran; og så er der Egypten, som er en del af regionen, og som samtidig er broen til Afrika.

Så hvis man nu forpligter sig til at holde en international udviklingskonference for hele regionen, vil det måske også provokere fredelige kræfter i Israel til at sørge for, at de bliver den dominerende kraft i landet, så der kan blive sat en stopper for dette absolutte rædselsshow, som jeg kunne sige meget mere om, men der er nu mange flere, der taler om det. Og jeg tror, at det eneste, der tæller på nuværende tidspunkt, er at få afsluttet krigen og få gang i udviklingen.

SCHLANGER: Du har dækket noget af det, der stod i de første par spørgsmål, vi modtog, men jeg stiller dem alligevel, fordi de afspejler den polarisering, der er derude. Fra en person i New York lyder spørgsmålet: “Hvad får dig til at tro, at man kan stole på, at Hamas vil overholde en våbenhvile?” Og fra Israel: “Hvorfor anerkender Biden og den amerikanske kongres ikke, at problemet er Netanyahu og hans alliance med de mest radikale, ekstremistiske zionistiske bosættere?” Og denne person henviste til den nationale sikkerhedsminister Itamar Ben-Gvir og finansminister Bezalel Smotrich, som begge stemte imod aftalen om våbenhvileudveksling.

ZEPP-LAROUCHE: Svaret på det første spørgsmål er, at jeg

mener, at det palæstinensiske folks situation er tilstrækkelig, og at enhver, der har noget hjerte tilbage, vil imødekomme dette krav. Og jeg kan kun sige, at hvis man ikke tager højde for fremtiden, vil man aldrig få en ende på dette.

Og til det andet spørgsmål kan jeg kun reflektere over, hvad Lyndon LaRouche plejede at sige, nemlig at det ikke er Israel, der bestemmer situationen, men det er USA's strategiske hensigt, som mange gange har brugt Israel som en håndgranat til at sætte en situation i gang. Og jeg tror derfor, at kontrollen over dette helt klart ligger i USA.

SCHLANGER: Der har været flere spørgsmål om din aktivitet og Schiller Instituttets aktivitet: Nogen spurgte: "Hvad er Den Internationale Fredskoalition, som vi er involveret i?" og "Hvordan kan man blive involveret?" Og dette er en person, der er interesseret i konferencen den 26. november, der er sat op til kl. 11 Eastern Time, med titlen "Ikke flere krigsforbrydelser! Udvikling, ikke affolkning!"

Så hvad er IPC, og hvordan kan folk blive involveret?

ZEPP-LAROUCHE: Den Internationale Fredskoalition er den indsats, vi lancerede for næsten fire måneder siden, med den idé at forene alle de forskellige fredsgrupper rundt om i verden. For der er mange mennesker, faktisk har jeg det klare indtryk, at det er det store flertal af mennesker rundt om i verden, der er trætte af at være ofre og udkæmpe krige for en lille, oligarkisk elite ved at ofre unge mænd og kvinder i meningsløse krige, og at hele denne idé i det 21. århundrede om, at konflikter kan løses med krig, må stoppe! For i en tid med atomvåben er det helt sikkert forældet og må stoppes. Så IPC er ideen om at forene fredsbevægelsen i Vesten – først og fremmest at forene dem, for der er del-og-hersk-princippet desværre stadig relevant, og nogle gange kræver det bare spidsfindige måder, du ved, at sige "tal ikke med disse mennesker", "hold dig væk fra disse mennesker". Så derfor er det, der burde være en grundbølge, en strøm af modstand mod

selve ideen om krig, mange gange en lille demonstration her, en lille aktion der – men vi er nødt til at forene alle disse bestræbelser i det såkaldte Nord, og så kombinere fredsbevægelsen i det Globale Nord med ambitionen fra landene i det Globale Syd om at få en retfærdig ny økonomisk verdensorden. Og et af formålene med IPC er at få begge sider, fredsbevægelsen i Nord og udviklingslandene i Syd, til at erkende, at deres interesser er helt identiske, og at begge deres problemer – manglen på udvikling i Syd og manglen på fred i Nord – skyldes det samme oligarkiske princip, som tydeligvis er i en opløsningsfase og ikke bryder sig om tanken om, at det nye system er ved at opstå, primært omkring BRIKS-landene, men også mange andre organisationer i det Globale Syd.

Så du kan slutte dig til den indsats. Det er meget prisværdigt. Den næste store konference bliver søndag den 26. november, hvor vi på den ene side naturligvis vil diskutere mulighederne for en fredsløsning i Sydvestasien, men også eftertrykkeligt gøre det klart, at hvis vi ikke får fred, så truer det, der skete i Hiroshima med ofrene for de atombomber, der blev smidt der, hele verdens skæbne. Og eftersom nogle af krigshøgene dybest set har retfærdiggjort Israels uforholdsmæssigt store reaktion mod Gaza med, at det var legitimt, fordi USA trods alt kastede atombomben over Hiroshima og Nagasaki, og terrorbrandbombningen af Dresden også jævned byen med jorden og forårsagede, at 35.000 mennesker døde i flammerne dengang, og derfor ville den uforholdsmæssigt store israelske reaktion også være legitim! Det er skandaløst, at nogen, der er mennesker, kan sige sådan noget. Men derfor vil vi vise den ekstraordinære dokumentar, "8:15 Hiroshima: From Father to Daughter", lavet af datteren til et af ofrene fra Hiroshima, som viser præcis, hvad det betød, hvad døden i en atomkatastrofe betød. Så folk virkelig kan se sammenhængen, at hvis vi ikke får de to krige under kontrol, krigen i Ukraine og krigen i Sydvestasien, har det potentiale til at udvikle sig til en global krig, som

nødvendigvis vil være en atomkrig, og det vil betyde enden på civilisationen.

Så den kommende søndag, den 26. november, er et wakeup call. Forfatteren til dokumentaren, den japanske kvinde, der skrev manuskriptet, Dr. Akiko Mikamo, vil også være til rådighed for spørgsmål og svar, og du kan stille hende spørgsmål, hvis du tilmelder dig i tide. Så gør det, og vær med på søndag.

SCHLANGER: Du nævnte din afdøde mands "Oasis Plan". Der findes en pjece fra LaRouche-organisationen, "Peace Through Development for Palestine and Israel: LaRouches oaseplan." Folk kan kontakte os for at få en kopi af den.

Nu, Helga, har vi et spørgsmål fra en af vores kontakter i Mexico, som spurgte: "Har du en rapport om BRIKS' krisetopmøde om Gaza, som fandt sted i går?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Det var meget vigtigt. Det var naturligvis virtuelt, men det havde deltagelse af præsident Putin, præsident Lula; premierminister Modi var repræsenteret af sin udenrigsminister Jaishankar fra Indien; Ramaphosa fra Sydafrika og Xi Jinping fra Kina, og de diskuterede et initiativ, der opfordrede til en øjeblikkelig løsning af konflikten, i grundlæggende termer. Og jeg tror, at det faktum, at BRIKS nu tager ansvar, er meget vigtigt. For hvis man tager BRIKS og Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC) og Den Arabiske Liga, hvoraf de to sidstnævnte organisationer foretog denne rundrejse til medlemslandene af FN's Sikkerhedsråd, tror jeg, det er den slags miljø, der giver håb om, at en løsning kan være mulig.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål, der blev sendt ind af Jeremiah, som tydeligvis forsøger at organisere sig på vegne af det, vi gør. Han spurgte: "Hvordan udfordrer du folk til at støtte et kreditsystem for at udvikle en fremtid i tråd med LaRouche-planen? Og til at få Vesten til at slutte sig til BRIKS i stedet for at forblive underlagt en imperialistisk

nation?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, spørgsmålet om at acceptere et sådant kreditsystem kan tvinge sig selv på dagsordenen, hvad enten folk kan lide det eller ej. For der er ingen tvivl om, at vi sidder på en komplet krudttønde: USA formår lige nu at forlænge budgettet på en eller anden måde, men det er en komplet fiktion, fordi USA er så forgældet, og enhver form for forstyrrelse kan få det hele til at eksplodere – som det gør i Tyskland lige nu! I Tyskland er man nu i en situation, der kan sammenlignes med den, USA var i, før de indgik et budgetkompromis, men den er meget mere uløselig. Forfatningsdomstolen i Karlsruhe har netop afgjort, at det var forbudt for koalitionsregeringen at bruge de midler, der var afsat som en særlig fond til omkostningerne ved coronapandemien, til nu at finansiere noget af omstillingen til en grøn økonomi. Det er ude. Nu er der et hul i budgettet på 60 milliarder euro. Og der er gået panik i denne koalition, som har besluttet, at der er et udgiftsstop. Så der er mange ting: Der vil være penge, som skulle kompensere hver husstand for de øgede energiomkostninger på omkring 300 euro: Det er skåret væk. Så for mange mennesker vil det betyde, at de vil få svært ved at finansiere deres ublu energiregninger. Mange andre programmer vil blive skåret ned, og generelt vil det være alle områder inden for de sociale programmer, undtagen militærbudgettet! Og det vil få mange mennesker til at blive virkelig rasende, og måske kan vi komme ind på det spørgsmål senere.

Men jeg tror, at behovet for at acceptere reorganiseringen af et fuldstændigt bankerot system vil blive mere og mere tydeligt, fordi den militære opbygning er det eneste, regeringerne er villige til at betale for, mens alle de grundlæggende fornødenheder – infrastruktur, velfærd, sundhedssystem, uddannelse, alt det bliver skåret ned! Jeg tror, at folks vilje til at kræve en forandring vil være hastigt stigende.

Og især fordi vi nu har Den Nye Udviklingsbank, der ledes af Dilma Rousseff; hun er kendt for at have kæmpet for et nyt kreditsystem, lige siden hun var brasiliansk præsident, og nu er hun præsident for Den Nye Udviklingsbank; og der er mange bestræbelser fra de forskellige BRIKS-lande, især Kina og Rusland, men også andre, på at udvikle en ny valuta, en ny reservevaluta, et nyt kreditsystem. Og mens Vesten lider under alle disse konsekvenser af sammenbruddet, bevæger landene i det Globale Syd sig i den anden retning, og det vil blive mere og mere synligt.

Så det fornuftige ville være at sige: Okay, vi tager vores forretningsmodel op til revision. Og det er den anden ting: Det er så tydeligt, at alle bestræbelser fra det Globale Nord, fra USA, NATO, Europa, slår fejl! Se på alle de krige, der blev udkæmpet! Vietnam blev tabt, Afghanistan var en total fiasko; Irak, en fiasko. Assad er der stadig; Libyen er en fejlslagen stat som følge af NATO's intervention. Alle disse politikker var fuldstændige fiaskoer. Nu kommer situationen i Ukraine, snart vil det være så tydeligt, at denne krig også er tabt, og det eneste resultat er enorme lidelser for det ukrainske folk, naturligvis, det russiske folk, og alle de andre, der lider under konsekvenserne, som de millioner af flygtninge, der er flygtet.

Så hvorfor kan de etablerede lande i det Globale Nord, USA, Tyskland, Frankrig, hvorfor kan de ikke have format nok til at mødes og sige: Jamen, måske foreslog vi en politik, som ikke fungerede! Ethvert firma, der er truet af konkurs, ville mødes, og enten kan ledelsen lave en ny forretningsplan, sætte virksomheden i et bedre perspektiv eller udskifte ledelsen. Den vestlige politiske elite ser ud til at være helt ude af stand til at tage det simple skridt, at korrigere deres politik, som tydeligvis er baseret på helt forkerte aksiomer.

Så det betyder, at kløften mellem befolkningen og deres regeringer aldrig har været så stor som i USA og Europa. Og jeg tror, det truer med at eksplodere, for jeg kan sagtens se,

at den kommende vinter bare vil forværre hele situationen. Og vi er nødt til at finde flere og flere mennesker, der kræver et nyt paradigme, fordi det bør være klart, at alle disse ting hænger sammen, og at man ikke kan løse det ene problem efter det andet, et efter et, men at man virkelig er nødt til at rette op på hele systemet, hvis det svigter på den måde, som det er åbenlyst.

SCHLANGER: Du har lige fremprovokeret et spørgsmål fra Tyskland, hvor nogen spørger: "Når situationen i Ukraine udvikler sig så hurtigt, som den gør, og når Tyskland lover flere penge til Ukraine, og denne budgetkrise, som du lige har beskrevet, kan den nuværende koalitionsregering i Tyskland så overleve?"

ZEPP-LAROUCHE: Det håber man ikke! Situationen i Ukraine er overstået. Det diskuteres åbent i mange amerikanske spalter, af politikere og så videre, og det er klart, at krigen i Ukraine, den såkaldte modoffensiv, ikke virkede. USA's nye budget, som lige er blevet vedtaget, forlænger ikke pengene til Ukraine, så pengene fra USA bliver betydeligt mindre; jeg tror, det bliver omkring 30% mindre, måske en større reduktion. Og hvad sker der i Tyskland? Forsvarsministeren har lige været i Kiev for tredje gang, siden han tiltrådte, og han lover mere tysk hjælp, mere tysk udstyr, flere tyske penge. Og denne Pistorius holdt for nylig en tale, hvor han sagde, at vi er nødt til at gøre Tyskland "krigsparat"-kriegssüchtig. Det udløste et ramaskrig blandt mange mennesker, for hver gang Tyskland går i retning af militarisme, er der nogle fornuftige mennesker, der ikke synes, det er så fedt. Hvad sker der så? Så gik han ind i et langt tv-interview og forklarede, at det bare betyder at gøre Tyskland klar til at forsvare sig selv. Hvem truer nu med at angribe Tyskland?

Tja, hvis man ser på de forskellige tænketanke og relaterede medier, som visse journalister og forskellige universitetsprofessorer, taler de pludselig om behovet for at foregribe en kommende krig med Rusland! Det vil jeg ikke have!

De taler om, at krigen med Rusland vil være uundgåelig om seks år eller ti år, fordi de hævder, at når krigen i Ukraine er overstået, vil Rusland straks begynde at opruste for at angribe det næste land, måske i Baltikum, måske Moldova, måske endda nogle andre lande i Europa, og at krig i Europa derfor vil blive sandsynlig. Og da Rusland kan være klar om seks år, sandsynligvis om 10 år, må NATO være parat til at udkæmpe den krig om seks år. Og derfor er det eneste område, der skal opbygges, den militære sektor – alt andet skæres ned, men der skal ske en militær opbygning og en militarisering af det tyske samfund, en forøgelse af militærproduktionen, flere soldater i Bundeswehr og en styrkelse af befolkningens såkaldte "modstandsdygtighed", derfor, som en tænketank foreslår, skal alle fra 35 til 65 år aftjene et års værnepligt! Ikke alle ved fronten, men alle steder, hvor de kan passe ind og spille en rolle.

Dette er planen for den kommende verdenskrig. Og jeg tror, vi er nødt til at vågne op og sige, at efter Anden Verdenskrig i Tyskland havde vi et meget berømt og meget nyttigt slogan, som var "Aldrig mere!". Og det betød, aldrig mere folkedrab, aldrig mere krig, og at krig aldrig mere skulle udgå fra tysk jord, nogensinde. Og jeg tror, vi er nødt til at øge fredsbevægelsen, og jeg kan fortælle folk, at der på lørdag forhåbentlig vil være en stor demonstration i Berlin. I bør tage derhen og deltage. Og vi er nødt til at have en debat om, at dette er den forkerte vej: Vi bør absolut ikke gå i retning af en militarisering af Tyskland, og enhver person, der kender nogen i Tyskland, bør kontakte dem og sige: "Er du vanvittig, at du vil tolerere dette?" For jeg mener, at Tyskland har akut brug for en intervention, for i Tyskland bliver vi mere og mere en koloni – faktisk er jeg bange for, at vi allerede er det – og vi har brug for, at folk vågner op. For der er et alternativ: Alternativet er, at vi arbejder sammen med det Globale Syd, menneskehedens Globale Majoritet, og får et system, hvor alle kan overleve, og ikke går i retning af denne vanvittige militarisering, som er i Tysklands og resten af

verdens værste traditioner.

SCHLANGER: Det, du beskriver, er det såkaldte militærindustrielle kompleks' magt i bredere forstand, virksomhedskartellerne og så videre, i de fleste NATO-lande og helt sikkert i USA. Det bringer mig til det næste spørgsmål, som er, at det i dag er 60 år siden, at John F. Kennedy blev myrdet, og de fleste mener, at han blev myrdet på grund af sin modstand mod det militærindustrielle kompleks' planer i USA på en række områder.

For dem, der ikke har set det endnu, har jeg dedikeret min daglige opdatering i dag til mindet om John F. Kennedy, og folk kan se det. Men spørgsmålet, der kom ind, er: "Tror du, at mordet på John F. Kennedy og mørklægningen af det stadig forhindrer ledende figurer i amerikansk politik i at udfordre etablissementet?"

ZEPP-LAROUCHE: Det tror jeg, fordi det i en vis forstand er som disse terrormord, og dette var et terrorangreb, eller ideen om politiske mord. Bortset fra at man skaffer sig af med en person, der er i vejen for magthaverne, har det også altid det tilsigtede medbudskab til alle andre mennesker, "gør ikke det samme, for så kan du få en lignende skæbne." Faktisk plejede min afdøde mand, Lyndon LaRouche, at sige, at USA's store sår ikke kun er mordet på Kennedy, men også tilsløringen gennem Warren-kommissionen. Fordi det amerikanske samfunds manglende evne til at afdække den virkelige historie bag dette mord har ført til et komplet paradigmeskift. Jeg kan kun råde dig til at gå ind på JFK Library's hjemmeside og se på fredstalen 10. juni 1963] og nogle andre af Kennedys taler, såsom hans [20. september 1963 tale til FN's generalforsamling, eller talen om uddannelse, og du vil se, at han havde et helt andet paradigme: Han var kulturel optimist. Han var for den økonomiske transformation af det Globale Syd. Han troede på den menneskelige kreativitets absolutte evne til at løse ethvert problem. Han mente, at man skal tale med sin fjende, han afværgede trods alt Cubakrisen, da de militære

rådgivere forsøgte at overbevise ham om at løse konflikten militært, hvilket i betragtning af, at de sovjetiske missiler havde atomspræghoveder på sig, kunne have ført til en atomkrig, hvilket folk ikke vidste på det tidspunkt – så Kennedy har så mange aspekter, som er i diametral modsætning til den politik, som den amerikanske regering fører i dag, at man kan sige, at han var en af de bedste til at løse den. USA's regering i dag, at man virkelig kan se, at den virkelige grund til, at de myrdede ham, var at forårsage et paradigmeskift i retning af det nuværende militaristiske syn på det militærindustrielle kompleks – det, vi ser i aktion i dag.

Og parallellen i Tyskland var mordet på Alfred Herrhausen den 30. november 1989, på tidspunktet for den forestående tyske genforening, som heller ikke kun havde til formål at eliminere Herrhausen som chef for Deutsche Bank, der havde en meget anderledes politik end banksystemet i dag – nemlig gældseftergivelse for udviklingslandene og udviklingsprogrammer som for Polen uden om IMF's betingelser. Og ved at fjerne ham kunne de ikke bare fjerne den politik, men det var også et advarselsskud mod alle folkene omkring den daværende kansler Helmut Kohl om ikke at anvende den tyske genforenings momentum til at håndhæve ægte tysk suverænitet. Og det lider vi under den dag i dag.

Så jeg tror, at enhver indsats for at efterforske Kennedy-mordet og rette op på det, sandsynligvis er lige så afgørende for USA's overlevelse, som en lignende indsats ville være for Tyskland i forhold til Herrhausen.

SCHLANGER: Det ville også hjælpe at efterforske bombningerne af Nord Stream-rørledningen.

Afslutningsvis, Helga, lad mig vende tilbage til International Peace Coalitions konference på søndag den 26. november kl. 11 østkysttid: "Ikke flere krigsforbrydelser! Økonomisk udvikling, ikke affolkning!" og din vurdering af betydningen

af, at folk rent faktisk mødes og har denne slags diskussioner.

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg kan kun berette det for mig selv, men også for nogle venner og kolleger, som jeg talte med, at når man lige nu befinder sig i denne politiske situation, hvor det er meget tydeligt, at et helt system faktisk er ved at bryde sammen: Du har en ubeskrivelig reaktion på den mislykkede Ukraine-krig ved at gå i retning af en militær oprustning. Det risikerer at komme ud af kontrol og udvikle sig til en større krig. Så har du den forfærdelige situation i Sydvestasien: Det burde gøre alle oprørte og få dem til virkelig at handle og forsøge at ændre det. Og fordi de fleste mennesker ikke ser regeringer i Vesten, der ser ud til at reagere på alt dette med fornuftige politikker, er der en tendens – i hvert fald i Tyskland; jeg ved ikke, om det er i USA eller andre lignende lande – hvor folk fryser, de bliver paralyserede. De ser det, og de siger: “Åh! Jeg kan ikke holde det ud længere! Jeg vil ikke se nyhederne mere!” I stedet for at forstå, at hvis man ikke handler lige nu, kan det blive værre! Men hvis de tager skridtet og mødes til et arrangement som det på søndag, hvor du vil høre fornuftige mennesker fra hele verden, og der er et forum, hvor man faktisk kan tale om det og finde løsninger, så finder folk tilbage til optimismen og bliver menneskelige igen, for hvis du fryser og er lammet, mister du virkelig din kerne, så at sige.

Så jeg kan kun råde dig: Vi har brug for jer, vi har brug for, at alle mennesker på planeten mobiliserer sig, for dette er en test for vores moralske evne til at overleve, og svaret er endnu ikke klart.

SCHLANGER: Og lad mig lige understrege det med et citat fra John F. Kennedy, fra en tale han holdt til avisudgivere den 27. april 1961, hvor han angreb ideen om hemmeligholdelse og censur. Og han sluttede af med at sige: “Uden debat, uden kritik, kan ingen administration og intet land få succes – og ingen republik kan overleve. Det er derfor, den athenske

lovgiver Solon erklærede det for en forbrydelse for enhver borger at vige tilbage for kontroverser.”

Så jeg vil helt klart tilslutte mig det, præsident Kennedy sagde, og det, Helga lige nævnte om vigtigheden af at sige sin mening og ikke give efter for frygt; og Helga, tak fordi du var med i dag, og forhåbentlig vil mange af dem, der ser med i dag, deltage i arrangementet på søndag.

ZEPP-LAROUICHE: Ja. Og tag dine venner og kolleger med.